

Sygn.akt. IV U 303/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2017r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Barbara Serzysko

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2017r. w Zielonej Górze

sprawy z odwołania : **B. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 7.12.2016r. znak (...)

przeciwko:

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o przyznanie prawa do renty

zmienia zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznaje wnioskodawczyni B. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres 3 lat poczynając od 19 maja 2016r.

SSO Bogusław Łój

sygn. akt IV U 303/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07.12.2016 r., znak: (...), pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawczyni B. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu wskazał, iż orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 21.11.2016 r. orzeczono, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji wnioskodawczyni B. K. nie zgodziła się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS. Zdaniem wnioskodawczyni, stan jej zdrowia nie pozwala jej na podjęcie jakiejkolwiek pracy. Wnioskodawczyni wskazała na takie objawy, jak bóle głowy, uniemożliwiające normalne funkcjonowanie, spowodowane pęknięciem tętniaka nadciśnienie, zawroty głowy, uczucie omdlenia, wymioty, ból przy najprostszyc czynnościach. Wnioskodawczyni jest pod stałą kontrolą neurologa. Wnioskodawczyni próbowała wszelkich form pracy, ale to tylko pogarsza stan jej zdrowia, co potwierdzają wyniki badań. Wnioskodawczyni wskazała, że podjęcie pracy spowoduje ryzyko pęknięcia tętniaka.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawczyni B. K., urodzona (...), pracowała jako robotnik gospodarczy, pakowaczka, obuwnik, pracownik produkcji, opiekunka osób starszych, przedstawiciel handlowy, w dniu 19.05.2016 r. zgłosiła w organie rentowym wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Wobec zgłoszonego wniosku przeprowadzone zostały badania, w wyniku których lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 14.06.2016 r. ustalił, że wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy od 17.07.2015 r. do 30.06.2019 r.

Sprawa wnioskodawczyni została przekazana do rozpatrzenia przez komisję lekarską ZUS w ramach nadzoru nad wykonywaniem orzecznictwa o niezdolności do pracy. Komisja lekarska ZUS, dokonując oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni orzeczeniem z dnia 21.11.2016 r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

okoliczności niesporne, a nadto dokumentacja medyczna dot. wnioskodawczyni w aktach rentowych w załączeniu

U wnioskodawczyni rozpoznano:

1. cukrzycę typu 2;
2. nadciśnienie tętnicze;
3. otyłość;
4. przewlekłe bóle głowy; tętniaki tętnic mózgowych;
5. przewlekły zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego.

Wnioskodawczyni z powodu schorzeń neurologicznych jest częściowo niezdolna do pracy od dnia złożenia wniosku na okres 3 lat.

W badaniu neurologicznym nie stwierdza się niedowładów ani objawów ogniskowych. Jednak obecność tętniaków, dodatkowo przy współistniejącym nadciśnieniu tętniczym i cukrzycy, ogranicza zdolność wnioskodawczyni do pracy. Ze względu na ryzyko krwotoku mózgowego, nie może ona wykonywać ciężkiej pracy fizycznej.

Ocenia komisji lekarskiej ZUS jest błędna.

dowód: opinia biegłych sądowych lekarzy internisty-diabetologa i

neurologa, k. 13-15 akt sąd.

Pozwany organ rentowy nie wniósł zastrzeżeń ani uwag do opinii biegłych i wniósł o wydanie rozstrzygnięcia zgodnie z wynikami postępowania dowodowego.

stanowisko organu, k. 20 akt sąd.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie okazało się zasadne.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy wnioskodawczyni B. K. jest chociażby częściowo niezdolna do pracy, a jeżeli tak – to na jaki okres.

Zgodnie z treścią art. 57 ust. 1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 887 ze zm., dalej jako: ustawa emerytalna) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepis art. 12 ustawy emerytalnej stanowi natomiast, że osobą niezdolną do pracy, jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, a także możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 pow. ustawy).

Rzeczą Sądu w przedmiotowej sprawie było zatem ustalenie, czy wnioskodawczyni spełnia wymogi wynikające z ww. przepisów, w szczególności czy jest chociażby częściowo niezdolna do pracy. Pozostałe przesłanki uzyskania przez wnioskodawczynię prawa do renty nie były kwestionowane przez organ rentowy.

Dokonanie ustaleń w spornym zakresie wymagało wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., co oznaczało konieczność dopuszczenia dowodu z opinii biegłych dysponujących specjalistyczną wiedzą odpowiednią dla dokonania oceny stanu zdrowia wnioskodawczyni.

W tym zakresie Sąd skorzystał z opinii biegłych sądowych lekarzy internisty-diabetologa i neurologa, a nie znajdując podstaw do jej podważenia, w całości oparł się na ustaleniach biegłych.

Na marginesie, należy przy tym zauważyć, iż dowód z opinii biegłych podlega ocenie, tak jak każdy dowód przeprowadzony w sprawie, ale podważyć tego dowodu nie może samo tylko subiektywne odczucie stron.

W świetle opinii biegłych, uzasadnionej wynikami badania przedmiotowego i podmiotowego, przeprowadzonym wywiadem oraz analizą dokumentacji medycznej, którą Sąd uznał za wiarygodną, wnioskodawczyni jest częściowo niezdolna do pracy, a niezdolność ta ma charakter okresowy – na 3 lata od daty złożenia wniosku.

Biegli stwierdzili, że obecność tętniaków, dodatkowo przy współistniejącym nadciśnieniu tętniczym i cukrzycy, ogranicza zdolność wnioskodawczyni do pracy. Ze względu na ryzyko krwotoku mózgowego, wnioskodawczyni nie może wykonywać ciężkiej pracy fizycznej.

Sąd stwierdza przy tym, że analiza dokumentacji pracowniczej zawartej w aktach organu rentowego wskazuje na to, że wnioskodawczyni wykonywała wyłącznie prace fizyczne, zatem jej dolegliwości istotnie ograniczają zdolność zarabkowania.

Sąd przychylił się w całości do powyższych ustaleń biegłych lekarzy sądowych w zakresie oceny stanu zdrowia B. K.. Podkreślić bowiem należy, że opinia ta została wydana po przeprowadzeniu osobistego badania odwołującej, po zapoznaniu się biegłych z podawanymi przez nią objawami oraz po zapoznaniu się z całością dokumentacji lekarskiej i kwalifikacjami zawodowymi odwołującej, a efekt końcowy wszystkich tych czynności został przez biegłe zawarty w kategoriach wnioskach opinii.

Do opinii biegłych lekarzy zastrzeżeń nie wniósł pozwany organ rentowy, który w piśmie procesowym z dnia 12.06.2017 r. (k. 20 akt sąd.), po zapoznaniu się z opinią, nie wniósł zastrzeżeń ani uwag co do treści tej opinii, wnosząc o wydanie rozstrzygnięcia zgodnie z wynikami postępowania dowodowego.

Wobec powyższego, w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak wyroku.